

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนการสอนแบบโฟร์แมทซิสเต็ม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ประชากรและตัวอย่างประชากร
3. แผนการสอนที่ใช้ในการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 และหนังสือเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 English Is Fun Book 4 เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาและสร้างแผนการสอน
2. ศึกษาการเรียนการสอนแบบโฟร์แมทซิสเต็มรวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากตำราวารสาร เอกสาร และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต
3. ศึกษาหลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ
4. ศึกษาหลักการวัดและประเมินผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน จากตำราและเอกสาร

ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานิเวศน์ สังกัด กรุงเทพมหานคร

โรงเรียนประชานิเวศน์เป็นโรงเรียนที่มีลักษณะดังนี้

1. เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ในสังกัดกรุงเทพมหานคร เปิดสอนตั้งแต่ระดับเตรียมประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนตั้งอยู่ในชุมชนประชานิเวศน์ เขตจตุจักร
2. โรงเรียนเริ่มสอนภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. โรงเรียนมีครูชาวต่างประเทศสอนภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1–6 โดยครูชาวต่างประเทศจะสอนภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ห้องละ 1 คาบต่อสัปดาห์ และสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2–6 ห้องละ 2 คาบต่อสัปดาห์ ส่วนคาบที่เหลือสอนโดยครูภาษาอังกฤษที่เป็นคนไทย

ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 51 คน จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด 304 คน มีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. สุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลากเลือก 2 ห้องเรียนจากห้องเรียนทั้งหมด 6 ห้อง
2. จับสลากเพื่อกำหนดให้เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง

ผู้วิจัยเปรียบเทียบระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2542 ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0 , 1 , 2 , 3 และ 4 เพื่อดูว่าความรู้พื้นฐาน และความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยผู้วิจัยทดสอบความแปรปรวนของระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มโดยใช้ F – test ผลปรากฏว่า ความแปรปรวนของระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากนั้นผู้วิจัยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (t-test) ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคปลาย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	N	\bar{X}	S_x	t
ทดลอง	51	2.39	1.28	0.92
ควบคุม	51	2.16	1.26	

$P < .05$ ($.05t_{100} = 1.987$)

จากตารางที่ 1 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคปลาย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

แผนการสอนที่ใช้ในการวิจัย

แผนการสอนสำหรับกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 ในด้านวัตถุประสงค์ และรายละเอียดเนื้อหาที่เป็นโครงสร้างไวยากรณ์ สำนักงานใช้ภาษา รายการคำศัพท์คลังคำ พบว่าหลักสูตรมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย

2. ศึกษาบทเรียนภาษาอังกฤษจากหนังสือ English Is Fun Book 4 บทที่ 34 – 40 พบว่าเนื้อหาในแต่ละบทประกอบไปด้วยเรื่องย่อยๆ หลายเรื่องที่ค่อนข้างไม่สัมพันธ์กัน ผู้วิจัยจึงนำเนื้อเรื่องแต่ละบทที่มีความสัมพันธ์มาจัดรวมเป็นกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบฟรีแม็ทซิสเต็มซึ่งเนื้อหาที่เรียนแต่ละครั้งควรมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ในการจัดกลุ่มเนื้อหาใหม่ล้วนอยู่บนพื้นฐาน

ของคำศัพท์และไวยากรณ์ที่มีอยู่เดิมในบทที่ 34 – 40 ตลอดจนบูรณาการเข้ากับวิชาอื่น โดยจัดเป็น 14 เรื่องดังนี้

1) FOOD AND DRINKS	8) TIMETABLE
2) THINGS AROUND ME	9) HOUSEWORK
3) AT THE MARKET (I)	10) SPORTS AND HOBBIES
4) AT THE MARKET (II)	11) SEASONS
5) DIRECTION	12) MY OWN THINGS
6) PEOPLE AND OCCUPATION	13) REPORT (I)
7) TIME	14) REPORT (II)

3. ผู้วิจัยสร้างเนื้อหาและกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอนแต่ละเรื่องที่ได้จัดรวมเป็นกลุ่มเดียวกันแล้ว ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 วัตถุประสงค์และเนื้อหาจำแนกตามเรื่อง

เรื่อง	วัตถุประสงค์	เนื้อหา
1. FOOD AND DRINKS	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนสามารถอ่านและใช้ข้อมูลทางโภชนาการที่ระบุไว้ที่บรรจุภัณฑ์ของอาหารหรือเครื่องดื่มเป็นเครื่องตัดสินใจเลือกซื้อและเลือกรับประทานอาหารได้ นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านโภชนาการไปใช้ในการเลือกส่วนประกอบของอาหารเพื่อนำมาทำอาหารรับประทานเองได้ 	<p>FOOD AND DRINKS</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kinds of food • Kinds of drinks • Choosing food and drinks that are useful for health • Describing a process of cooking
2. THINGS AROUND ME	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนตระหนักถึงประโยชน์ของสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ที่ช่วยให้การดำเนินกิจวัตรประจำวันเป็นไปได้อย่างสะดวก นักเรียนเห็นประโยชน์ของการ 	<p>THINGS AROUND ME</p> <ul style="list-style-type: none"> • Furniture and things in the house • Stationery and things in the classroom

ตารางที่ 2 (ต่อ) วัตถุประสงค์และเนื้อหาจำแนกตามเรื่อง

เรื่อง	วัตถุประสงค์	เนื้อหา
	จัดตกแต่งบ้านและห้องเรียนซึ่งถือว่าเป็นงานศิลปะอย่างหนึ่งและช่วยให้จัดเก็บสิ่งของต่างๆ ไว้ได้เป็นระเบียบและก่อให้เกิดความสวยงามอีกด้วย	<ul style="list-style-type: none"> ● The usefulness and the art of arrangement and decoration
3. AT THE MARKET (I)	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของสินค้าที่เป็นนามนับได้และนามนับไม่ได้ 2. นักเรียนสามารถหาวิธีบอกปริมาณของสิ่งที่มีน้ำหนักไม่ได้ 3. นักเรียนเห็นประโยชน์ของการพิจารณาปริมาณสินค้าและราคาให้เหมาะสมกับการเลือกซื้อ 	<p>GOODS</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Vegetables ● Fruits ● Meat ● Others ● Describing the goods <ul style="list-style-type: none"> - cost - weight - quantity
4. AT THE MARKET (II)	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนซื้อสิ่งต่างๆ ตามความจำเป็น 2. นักเรียนสามารถสนทนาซื้อขายเป็นภาษาอังกฤษได้ 	<p>SHOPPING LIST</p> <ul style="list-style-type: none"> ● The usefulness of writing shopping list ● Using the shopping list to buy things ● How to sell and buy things in the market
5. DIRECTION	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถบอกที่ตั้งของสถานที่ต่างๆ ในชุมชนได้ 2. นักเรียนสามารถวาดและใช้แผนที่แสดง 	<p>DIRECTION</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Location <ul style="list-style-type: none"> - Identifying the

ตารางที่ 2 (ต่อ) วัตถุประสงค์และเนื้อหาจำแนกตามเรื่อง

เรื่อง	วัตถุประสงค์	เนื้อหา
	ที่ตั้งของสถานที่สำคัญต่างๆในชุมชนได้	location
	3. นักเรียนสามารถสนทนาเพื่อบอกทาง / ที่ตั้งของสถานที่ต่างๆ ได้	<ul style="list-style-type: none"> ● Transportation ● Asking for and giving direction
6. PEOPLE AND OCCUPATION	1. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญ ของทุกๆ อาชีพในชุมชน 2. นักเรียนเห็นประโยชน์และความ แตกต่างเกี่ยวกับความรับผิดชอบใน หน้าที่ของแต่ละอาชีพในชุมชน	PEOPLE AND OCCUPATION IN THE COMMUNITY <ul style="list-style-type: none"> ● Personal information ● Occupation <ul style="list-style-type: none"> - Kinds of occupation - Task and responsibility of each occupation
7. TIME	1. นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าของ การใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ 2. นักเรียนสามารถเขียนตารางเวลา ส่วนตัวเพื่อวางแผนทำกิจวัตร / กิจกรรมของตนเอง	TIME <ul style="list-style-type: none"> ● Concerning about the value of time ● Writing daily plan / schedule
8. TIMETABLE	1. นักเรียนสามารถอ่านและใช้ข้อมูลใน ตารางเวลารถไฟเพื่อวางแผนการ เดินทางได้ 2. นักเรียนสามารถพิจารณาปัจจัย ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนในการ เดินทางได้อย่างเหมาะสม	TIMETABLE <ul style="list-style-type: none"> ● A classroom timetable ● A railroad timetable ● The usefulness of using timetable

ตารางที่ 2 (ต่อ) วัตถุประสงค์และเนื้อหาจำแนกตามเรื่อง

เรื่อง	วัตถุประสงค์	เนื้อหา
9. HOUSEWORK	<p>1. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญการทำงานบ้านซึ่งทำให้บ้านน่าอยู่อาศัย มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย</p> <p>2. นักเรียนสามารถบอกเล่าเกี่ยวกับหน้าที่ของตนเองในการช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านในส่วนที่นักเรียนสามารถทำได้</p>	<p>HOUSEWORK</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kinds of housework • The usefulness of doing housework • My own task
10. SPORTS AND HOBBIES	<p>1. นักเรียนสามารถอธิบายความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬาหรือการทำงานอดิเรกได้อย่างน้อย 1 ประเภท</p> <p>2. นักเรียนเห็นคุณค่าของการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยการเล่นกีฬาหรือทำงานอดิเรก</p>	<p>SPORTS AND HOOBIES</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kinds of sports • Kinds of hobbies • The usefulness of sports and hobbies • Using a free time usefully
11. SEASONS	<p>1. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่ทำในแต่ละฤดูกาล</p>	<p>SEASONS</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kinds of seasons • Activities in each season
12. MY OWN THINGS	<p>1. นักเรียนสามารถใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์</p>	<p>MY OWN THINGS</p> <ul style="list-style-type: none"> • Classification of possession

ตารางที่ 2 (ต่อ) วัตถุประสงค์และเนื้อหาจำแนกตามเรื่อง

เรื่อง	วัตถุประสงค์	เนื้อหา
		<ul style="list-style-type: none"> - Possessive adjectives - Possessive pronouns ● Expressing possession
13. REPORT (I)	1. นักเรียนสามารถเขียนรายงานเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตได้	<p>MY LIFE IN THE PAST</p> <ul style="list-style-type: none"> ● How to use past tense ● Report about my life in the past
14. REPORT (II)	<p>1. นักเรียนมีทักษะในการอ่านข่าวภาษาอังกฤษ โดยสามารถจับใจความและสาระสำคัญของเรื่องที่ได้</p> <p>2. นักเรียนสามารถเขียนข่าวเพื่อรายงานถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตได้</p>	<p>NEWS</p> <ul style="list-style-type: none"> ● The components of the news ● Reporting the news by yourselves

4. ผู้วิจัยสร้างแผนการสอน 14 แผน แผนละ 1 เรื่อง แต่ละเรื่องใช้เวลาในการสอน 2 คาบ โดยดำเนินการสอน 2 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ส่วนประกอบของแผนการสอนประกอบไปด้วย

- Topic (เรื่อง)
- Concept (ความคิดรวบยอด)
- Objectives (วัตถุประสงค์)
- Content (เนื้อหา)

- Materials (สื่อการสอน)
- Remark (เหตุ)
- Procedure (กิจกรรมการเรียนการสอน) มี 8 ขั้นตอนดังนี้
 - 1) การสร้างประสบการณ์ (Create an experience)
 - 2) การสะท้อนประสบการณ์ (Reflecting on experience)
 - 3) การบูรณาการสิ่งที่ได้จากการสังเกตเป็นความคิดรวบยอด (Integrating observations into concepts)
 - 4) การพัฒนาทฤษฎีและความคิดรวบยอด (Developing theories and concepts)
 - 5) การลงมือปฏิบัติตามแนวคิดที่กำหนด (Working on defined concepts)
 - 6) การเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว (Messing around)
 - 7) การวิเคราะห์เพื่อเห็นประโยชน์หรือการประยุกต์ใช้ (Analyzing for usefulness or application)
 - 8) การลงมือปฏิบัติด้วยตนเองและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น (Doing it themselves and sharing what they do with others)

● Assessment (การประเมินผล)

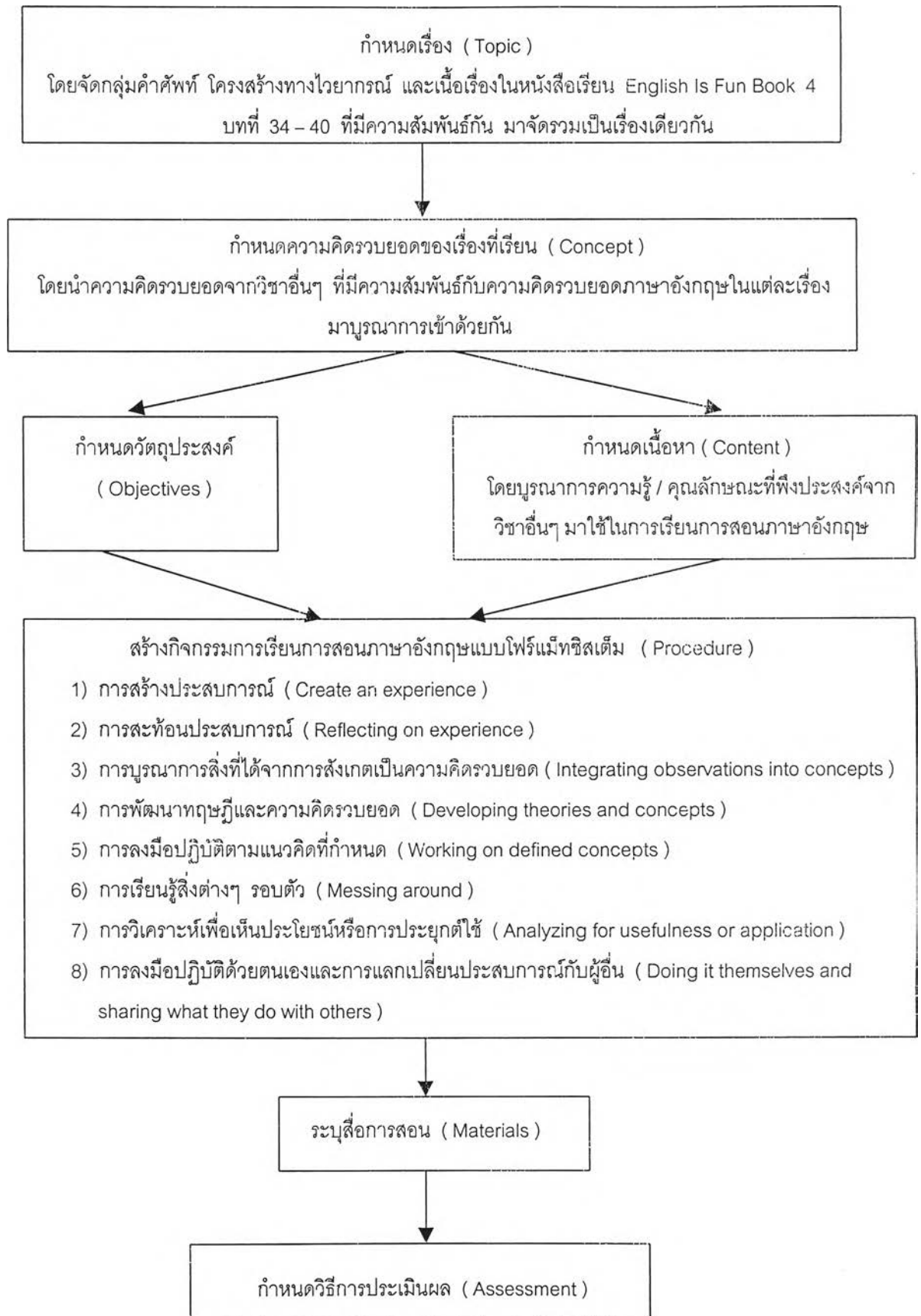
5. นำแผนการสอนเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนการสอนแบบโฟร์แมทซิสเต็ม 1 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา 2 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหา วัตถุประสงค์และความเหมาะสมของกิจกรรม จากนั้นผู้วิจัยนำแผนการสอนมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับข้อเสนอแนะ

6. นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 1 แผนไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนประชานิเวศน์ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร

7. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้สอนตัวอย่างประชากรต่อไป

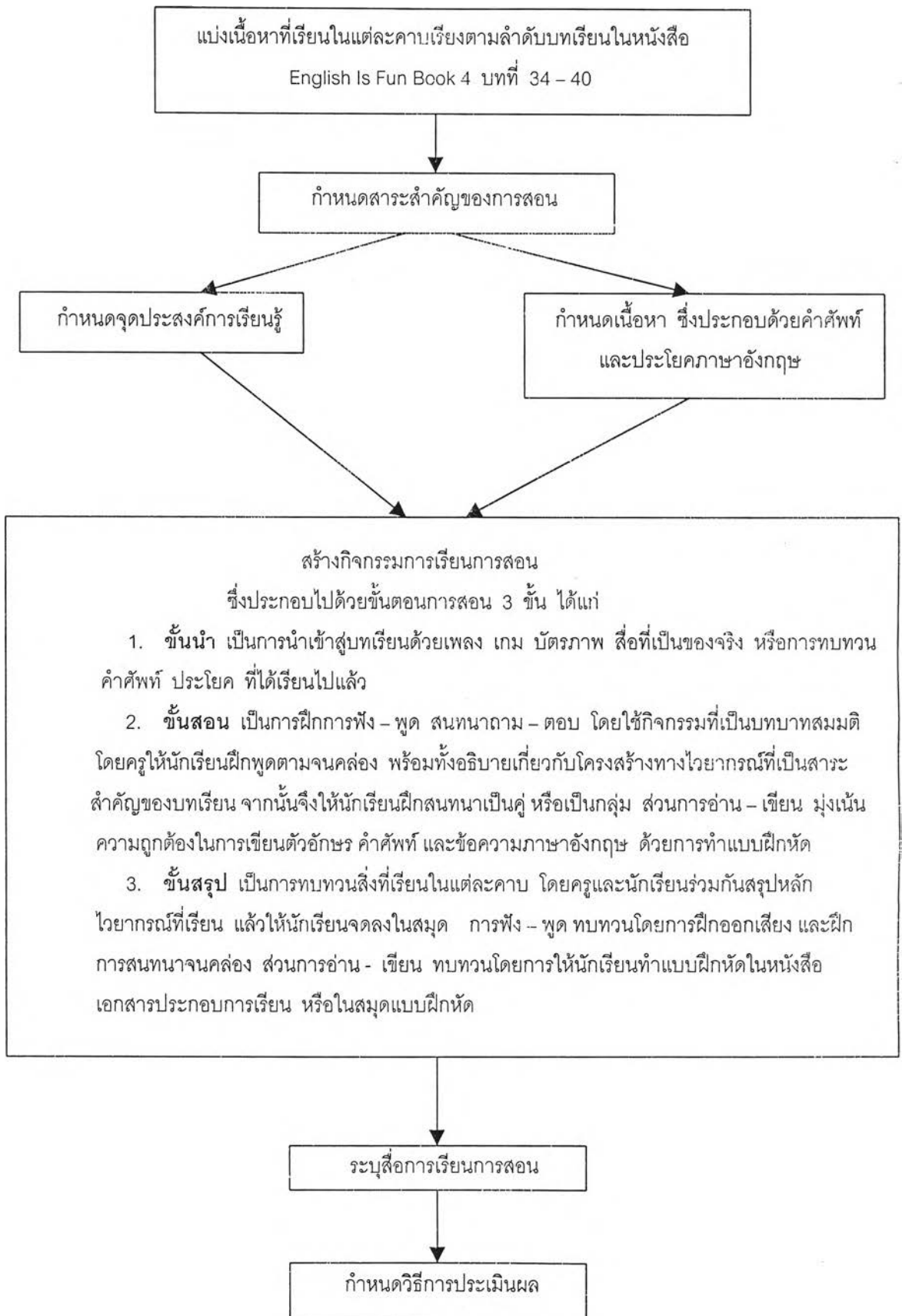
จากการดำเนินการสร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนการสอนแบบโฟร์แมทซิสเต็ม ผู้วิจัยสรุปกรอบการสร้างแผนการสอนในแต่ละเรื่อง ดังรายละเอียดในแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 กรอบการสร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบ
ไฟร์แม็ทซิสเต็ม

แผนการสอนสำหรับกลุ่มควบคุม ใช้แผนการสอนที่สร้างโดยคณะครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร เนื้อหาที่ใช้สอนเป็นเนื้อหาเดียวกับกลุ่มทดลองคือในหนังสือ English Is Fun Book 4 บทที่ 34 – 40 โดยในแต่ละแผนการสอนมีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม 3 ขั้น คือ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป โดยครูจะเป็นผู้เริ่มสร้างกิจกรรมให้นักเรียนฝึกการฟัง – พูด การถาม – ตอบ และพูดเลียนแบบบทสนทนา ตัวอย่างจนคล่อง และฝึกการอ่าน – เขียนตัวอักษร คำศัพท์ และข้อความภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง กรอบการสร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนการสอนตามปกติ แสดงรายละเอียดในแผนภูมิที่ 4 ดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 4 กรอบการสร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนการสอนตามปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชนิด ได้แก่ แบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบรายงานตนเองของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน และแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ลักษณะของเครื่องมือ

1. แบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยแบบสอบ 4 ชุด ได้แก่

- 1.1 แบบสอบการฟัง เป็นแบบสอบปรนัยแบบเลือกตอบ
- 1.2 แบบสอบการพูด เป็นแบบสอบอัตนัยแบบพูดสนทนาเป็นคู่
- 1.3 แบบสอบการอ่าน เป็นแบบสอบปรนัยแบบเลือกตอบ
- 1.4 แบบสอบการเขียน เป็นแบบสอบอัตนัยแบบเติมคำตอบ

2. แบบรายงานตนเองของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบรายงานตนเองของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียนในแต่ละสัปดาห์ มีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า 3 ระดับ คือ ระดับมาก = 3 ปานกลาง = 2 น้อย = 1

ตอนที่ 2 แบบรายงานสรุปเกี่ยวกับความรู้ สาระสำคัญ และสิ่งที่เกิดขึ้น หลังการเรียนการสอนแต่ละเรื่อง มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

3. แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า 3 ระดับ คือ ระดับมาก = 3 ปานกลาง = 2 น้อย = 1

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 และเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในหนังสือ English Is Fun Book 4 บทที่ 34 – 40

1.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากตำราและเอกสาร

1.3 นำข้อมูลในข้อ 1.1 – 1.2 มาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 กรอบการสร้างแบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แบบสอบ	หน้าที่ภาษา	เนื้อหา	คะแนน	ลักษณะข้อสอบ
การฟัง	1) การฟังด้วยความเข้าใจ	- บทสนทนา	20 คะแนน	ปรนัยแบบ เลือกตอบ
	ส่วนประกอบต่างๆของข้อความ	- ตารางเวลารถไฟ - แผนที่		
	2) ความเข้าใจเนื้อความที่ฟังต่อเนื่องทั้งหมด	- ภาพ - บทกลอน		
3) การคาดเดาและการตีความ	- ข้อความสั้นๆ - เรื่องสั้น			
การพูด	1) ทักษะการพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	- บทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขาย	30 คะแนน	อัตนัยแบบ พูดสนทนาเป็นคู่
	2) ทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในระหว่างการสนทนา	- บทสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น		
	3) ทักษะการใช้ภาษาพูด			
การอ่าน	1) การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ	- บทกลอน - ประกาศ	20 คะแนน	ปรนัยแบบ เลือกตอบ
	2) การอ่านเพื่อความเข้าใจเนื้อความตลอดทั้งเรื่อง	- แผนที่ - ตารางเรียน		
	3) การอ่านเพื่อการตีความ	- ตารางเวลาส่วนบุคคล - บทความ - ข่าว		
การเขียน	1) ทักษะการเลือกใช้คำ วลีในการเขียนเพื่อสื่อความหมาย	- รายการสิ่งของ - ข้อมูลส่วนบุคคล - จดหมาย	30 คะแนน	อัตนัยแบบ เติมคำตอบ
	2) ทักษะการแต่งประโยคและเชื่อมโยงประโยคเป็นเรื่องราว			

1.4 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4 ชุด คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามกรอบการสร้างแบบสอบที่กำหนดไว้ในตารางที่ 3 แล้วนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านคือ ครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นคนไทย 2 ท่าน และครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเจ้าของภาษา 1 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความถูกต้องของภาษาและความเหมาะสมของแบบสอบ จากนั้นนำมาปรับปรุงตามที่ได้รับข้อเสนอแนะ

1.5 นำแบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2542 ที่เรียนเนื้อหาดังกล่าวแล้ว เพื่อนำผลที่ได้มาคำนวณค่าระดับความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าระดับความยากตั้งแต่ 0.20 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป โดยนำข้อสอบที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ แล้วนำข้อสอบทั้งหมดไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 เพื่อนำผลที่ได้มาคำนวณค่าระดับความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบสอบ โดยใช้สูตร KR_{20} (Kuder Richardson 20 Reliability) ได้แบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีคะแนนรวม 100 คะแนน โดยแบบสอบแบ่งออกเป็น 4 ชุด ได้แก่ แบบสอบการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ก) แบบสอบการฟัง ประกอบด้วยข้อสอบ 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฟังบทสนทนาจำนวน 6 เรื่อง แล้วตอบคำถามจำนวน 7 ข้อ 7 คะแนน

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฟังข้อความประกอบการใช้สื่อ เช่น ตารางเวลารถไฟ แผนที่ รูปภาพ แล้วตอบคำถามจำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฟังบทกลอนและเรื่องราวแล้วตอบคำถามจำนวน 8 ข้อ 8 คะแนน

แบบสอบการฟังมีค่าระดับความยากตั้งแต่ 0.27 – 0.79 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 – 0.46 และมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงเท่ากับ 0.68

ข) แบบสอบการพูด ประกอบด้วยข้อสอบอัตนัยแบบพูดสนทนาเป็นคู่ จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 15 คะแนน รวม 30 คะแนน ดังนี้

ข้อที่ 1 การพูดสนทนาซื้อขาย 15 คะแนน

ข้อที่ 2 การพูดสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเสนอแนะ
แนวทางการแก้ไขปัญหา 15 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดในแต่ละข้อใช้เกณฑ์ของ
Weir (1993) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้านดังนี้

- 1) ความเหมาะสม
- 2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์
- 3) ความแม่นยำด้านไวยากรณ์
- 4) ความชัดเจนในการพูด
- 5) ความคล่องแคล่ว

เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

- 1) ความเหมาะสม
 - 0 หมายถึง ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง
ที่กำหนดได้
 - 1 หมายถึง มีความสามารถในการพูดที่จำกัดมาก
สามารถพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้บ้างเล็กน้อย แต่ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ฟังมากกว่า
 - 2 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมกับ
เรื่องและสถานการณ์ในขณะนั้นได้ดีพอสมควร
 - 3 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม
กับเรื่อง สถานการณ์ และบริบทที่เกิดขึ้นในการสนทนา โดยแทบจะไม่มีข้อผิดพลาดในการพูด
เลย
- 2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์
 - 0 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะพูด
สนทนากับผู้อื่นได้
 - 1 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ที่จำกัด และพบว่ามีการ
ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยๆ หรือพูดคำเดิมๆ ซ้ำไปซ้ำมา
 - 2 หมายถึง อาจใช้คำศัพท์ผิดหรือใช้คำที่กำกวม
อ้อมค้อมบ้าง แต่ก็สามารถสื่อสารได้
 - 3 หมายถึง แทบจะไม่พบข้อผิดพลาดในการใช้
คำศัพท์เลย อาจมีการพูดอ้อมค้อมบ้างเล็กน้อย แต่ก็สามารถสื่อสารกับคู่สนทนาได้เป็นอย่างดี

3) ความแม่นยำด้านไวยากรณ์

0 หมายถึง มีความผิดพลาดในการใช้เกือบทุก

โครงสร้างไวยากรณ์ สามารถพูดวลีได้เพียงเล็กน้อย

1 หมายถึง ขาดความปะติดปะต่อในการผูกประโยค และมักใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ่อยๆ ทำให้การพูดเชื่อมโยงประโยคยังไม่ดีพอ

2 หมายถึง พบข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์บ้าง แต่ส่วนใหญ่สามารถพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ถึงแม้ว่าจะไม่ถูกต้องทั้งหมด

3 หมายถึง แทบจะไม่มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์เลย หรือหากมีข้อผิดพลาดก็เพียงเล็กน้อยไม่ส่งผลถึงการสื่อความหมายโดยรวม

4) ความชัดเจนในการพูด

0 หมายถึง มีปัญหาในการออกเสียงคำและสำเนียงในการพูด เป็นเหตุให้ไม่สามารถสื่อความสิ่งที่ต้องการได้

1 หมายถึง การออกเสียงและสำเนียงในการพูดยังไม่ค่อยดี ต้องพูดประโยคเดิมซ้ำบ่อยๆ คู่สนทนาจึงจะเข้าใจ

2 หมายถึง การออกเสียงและสำเนียงอยู่ในเกณฑ์พอใช้ หากผู้ฟังตั้งใจฟังก็สามารถเข้าใจได้ อาจได้รับการขอร้องให้พูดซ้ำบ้าง

3 หมายถึง มีความชัดเจนในการออกเสียงและสำเนียงเพียงพอที่จะสื่อความหมายได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา อาจจะมีสำเนียงของผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาอยู่บ้าง แต่แทบจะไม่ใช่เหตุให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือต้องพูดซ้ำบ่อยๆ

5) ความคล่องแคล่ว

0 หมายถึง การพูดหยุดชะงัก ไม่ต่อเนื่อง

1 หมายถึง มีลักษณะการพูดที่ลังเล มักจะพูดประโยคไม่สมบูรณ์ ประโยคที่พูดจะเป็นประโยคสั้นๆ ขาดความต่อเนื่อง

2 หมายถึง มีการเชื่อมโยงประโยคที่พูดให้ต่อเนื่อง ยังมีที่พูดตะกุกตะกักบ้างแต่ก็สามารถพูดประโยคยาวๆ ได้ อีกทั้งค่อนข้างพูดได้เร็วและชัดเจน

3 หมายถึง สามารถพูดได้อย่างราบรื่น มีการใช้คำเชื่อมประโยคต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูดโดยทั่วไปและการอธิบายถึงสิ่งใดๆ ที่ค่อนข้างเข้าใจยาก

แบบสอบการพูดมีค่าระดับความยาก 0.53 และ 0.64 มีค่าอำนาจจำแนก 0.46 และ 0.54 ตามลำดับ

ค) แบบสอบการอ่าน ประกอบด้วยข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน แบบสอบการอ่านมีค่าระดับความยากตั้งแต่ 0.27 - 0.80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23-0.64 และมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงเท่ากับ 0.81

ง) แบบสอบการเขียน ประกอบด้วยข้อสอบอัตนัยแบบเติมคำตอบ คะแนนเต็ม 30 คะแนน แบ่งเป็น

ตอนที่ 1 การเขียนรายการสิ่งของจากรูปภาพที่กำหนดให้
5 ภาพ 5 คะแนน

ตอนที่ 2 การเขียนตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล 4 ข้อ
4 คะแนน

ตอนที่ 3 การเขียนจดหมายโดยใช้ข้อมูลที่กำหนดให้จำนวน 1 ฉบับ 21 คะแนน การให้คะแนนการเขียนจดหมายใช้เกณฑ์ของ Weir (1993) ซึ่งแบ่งเป็น 7 ด้านคือ

- 1) ความตรงประเด็นของเนื้อหา
- 2) การเรียบเรียงข้อเขียน
- 3) การเชื่อมโยงข้อเขียน
- 4) การใช้คำศัพท์
- 5) ไวยากรณ์
- 6) เครื่องหมายวรรคตอน
- 7) การสะกดคำ

เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

- 1) ความตรงประเด็นของเนื้อหา
0 หมายถึง เนื้อหาของงานเขียนนั้นไม่สัมพันธ์กับ

หัวข้อ

1 หมายถึง ไม่สามารถเขียนประเด็นสำคัญของเนื้อเรื่องได้ ต้องเขียนอธิบายสิ่งหนึ่งเข้าไปซ้ำมาจึงจะสื่อความหมายได้

2 หมายถึง เนื้อหาที่เขียนส่วนใหญ่ตรงประเด็นแม้ว่าจะมีข้อผิดพลาดหรือความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลบางส่วนบ้างก็ตาม

3 หมายถึง เนื้อหาที่เขียนตรงประเด็น สามารถสื่อความหมายได้เป็นอย่างดี

2) การเรียบเรียงข้อเขียน

- 0 หมายถึง ไม่สามารถเรียบเรียงเนื้อหาให้เข้าใจได้
- 1 หมายถึง การเรียงเรียบเนื้อหายังไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่องได้
- 2 หมายถึง การเรียบเรียงเนื้อหาดี แต่ยังไม่สามารถเขียนให้ครอบคลุมเนื้อหาที่สำคัญทั้งหมดได้
- 3 หมายถึง สามารถเรียบเรียงเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เห็นความชัดเจนของข้อมูลในส่วนย่อย และเห็นภาพรวมของเนื้อหาโดยรวมอย่างกระจ่าง

3) การเชื่อมโยงข้อเขียน

- 0 หมายถึง ไม่สามารถเชื่อมโยงข้อเขียนให้เป็นเรื่องราวเดียวกันได้ แต่ละส่วนยังเป็นการเขียนแบบแยกย่อยทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจเนื้อเรื่อง
- 1 หมายถึง มีการเชื่อมโยงเนื้อหาแต่ละส่วนบ้าง แต่ยังไม่เพียงพอที่จะสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้
- 2 หมายถึง เกือบทุกส่วนของข้อเขียนมีการเชื่อมโยงที่ดี อาจจะมีบ้างเล็กน้อยที่ยังบกพร่องและไม่สามารถสื่อความได้มีประสิทธิภาพตลอดเรื่อง
- 3 หมายถึง การเชื่อมโยงเรื่องราวทุกส่วนทำได้เป็นอย่างดีสามารถสื่อความหมายไปยังผู้อ่านได้

4) การใช้คำศัพท์

- 0 หมายถึง คำศัพท์ที่ใช้ยังไม่ดีเพียงพอที่จะสื่อความหมาย ถึงแม้ว่าจะเป็นการใช้ความหมายขั้นพื้นฐานก็ตาม
- 1 หมายถึง ยังใช้คำศัพท์ส่วนใหญ่ไม่ถูกต้อง และพบการเขียนผิดบ่อยๆ
- 2 หมายถึง การใช้คำศัพท์บางคำยังไม่ถูกต้องเหมาะสม อาจมีบางคำที่ให้ความหมายกำกวมอ้อมค้อม

3 หมายถึง แทบจะไม่มีการใช้คำที่ผิดความหมายเลย
คำศัพท์ที่ใช้สามารถสื่อความหมายได้ดี

5) ไวยากรณ์

- 0 หมายถึง แทบจะไม่มีการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องเลย
- 1 หมายถึง พบว่ายังใช้ไวยากรณ์ผิดค่อนข้างบ่อย
- 2 หมายถึง มีการใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง
- 3 หมายถึง แทบจะไม่มีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์

6) เครื่องหมายวรรคตอน

- 0 หมายถึง ไม่มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอน หรือใช้
ไม่ถูกต้องเลย
- 1 หมายถึง มีมาตรฐานในการใช้เครื่องหมาย
วรรคตอนต่ำ
- 2 หมายถึง ใช้เครื่องหมายวรรคตอนบางส่วน
ยังไม่ถูกต้อง
- 3 หมายถึง แทบไม่มีข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมาย
วรรคตอนเลย

7) การสะกดคำ

- 0 หมายถึง แทบจะไม่สามารถสะกดคำได้ถูกต้องเลย
- 1 หมายถึง พบการสะกดคำผิดบ่อยๆ
- 2 หมายถึง มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำบ้าง
- 3 หมายถึง แทบจะไม่พบการสะกดคำผิดเลย

แบบสอบถามเขียนตอนที่ 1 – 2 ที่เป็นแบบเติมคำตอบ มีค่า
ระดับความยากตั้งแต่ 0.27 – 0.75 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.27 – 0.59 และมีค่าสัมประสิทธิ์
แห่งความเที่ยงเท่ากับ 0.72 ส่วนแบบสอบถามที่เป็นการเขียนจดหมายมีค่าระดับความยาก
เท่ากับ 0.43 และมีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.48

2. แบบรายงานตนเองของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน มีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพดังนี้

2.1 ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ซึ่งเป็นผลจากการเรียนการสอนแบบโฟร์แมทซิสเต็มและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2 สร้างแบบรายงานตนเองของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน

2.3 นำแบบรายงานตนเองของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกับที่ตรวจแผนการสอน ตรวจสอบพิจารณา

2.4 ปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับข้อเสนอแนะ

2.5 นำแบบรายงานตนเองของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนไปทดลองใช้พร้อมกับแผนการสอน โดยทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนประชานิเวศน์ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรเพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

3. แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีวิธีการสร้างและการหาคุณภาพดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สร้างแบบสอบถามนักเรียนที่เข้าร่วมการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.3 นำแบบสอบถามเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกับที่ตรวจแผนการสอนตรวจสอบพิจารณาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับข้อเสนอแนะ

3.4 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรพร้อมกับแผนการสอนและแบบรายงานตนเองของนักเรียน จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียน (pre – test)

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มทดลองด้วยตนเองตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น โดยดำเนินการสอนแผนละ 2 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใน 1 สัปดาห์สอน 2 แผน รวมระยะเวลาในการดำเนินการสอน 7 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมสอนโดยครูประจำวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนประชานิเวศน์ มีระยะเวลาดำเนินการสอนเท่ากับกลุ่มทดลอง

3. ในระหว่างดำเนินการสอน ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบรายงานตนเองเกี่ยวกับการเรียน

ทุกสัปดาห์ เป็นเวลา 7 สัปดาห์ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการสรุปผลการวิจัย

4. หลังการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (post – test) โดยใช้แบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

5. นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโฟร์แมทซิสเต็มหลังเสร็จสิ้นการทดลอง

การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เพิ่มขึ้นระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโฟร์แมทซิสเต็ม กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนตามปกติ โดยการทดสอบค่าที (t - test)

2. วิเคราะห์แบบรายงานตนเองของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนแบบมาตรฐานประเมินค่าโดยหาค่าเฉลี่ยของระดับความเห็นและพฤติกรรมในแต่ละข้อเพื่อแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.00 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 0 – 1.50 หมายถึง ระดับน้อย

แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิดวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละประเด็นสำคัญแล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

3. แบบสอบถามนักเรียนวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง